Друге послання до Корінтян 7

Довірливе ставлення і радість апостола

1 Маючи ж такі обітниці, о любі, очистьмо себе від усякої скверни тіла і духа, довершуючи наше освячення в Божому острасі.

2 Дайте нам місце в вашому серці. Ми нікого не скривдили, нікому шкоди не завдали, не визискували нікого.

3 Говорю це, не щоб вас осудити, бо я вже вам сказав, що ви в нашім серці, щоб умерти й жити разом.

4 У мене велике до вас довір'я, я вельми пишаюся вами. Я - повен утіхи, я переповнений радістю посеред усіх наших напастей.

5 Бо коли ми були прийшли в Македонію, тіло наше не мало ніякого спокою. У всьому лиш скорбота: зовні - борні, страхання всередині.

6 Та Бог, що втішає принижених, утішив нас приходом Тита;

7 і не лиш його приходом, а й утіхою, якої він зазнав від вас, оповідаючи нам про ваше палке бажання, про ваш смуток, про вашу горливість до мене, так, що я зрадів ще більше.

8 Хоч я і засмутив вас листом, не жалкую того; коли й жалкував, - бачу, що той лист, хоч і на час, був засмутив вас -

9 тепер же радію, не тому, що ви були засмутилися, а тому, що смуток ваш привів вас до каяття. Ви бо засмучені були задля Бога, так що ви від нас не зазнали шкоди.

10 Бо смуток задля Бога чинить спасенне каяття, якого жалувати не треба; а смуток цього світу - смерть спричинює.

11 Ось бо той смуток задля Бога - яку то він спричинив у вас старанність, яке ж виправдання, яке обурення, а який страх, яке палке бажання, яку горливість, яку відплату! Ви в усьому показали свою невинність у цій справі.

12 А коли й написав вам, то не задля того, хто образив, ані ображеного, але щоб виявилася між вами перед Богом ваша про нас дбайливість.

13 Тому ми втішилися. Та, крім цієї особистої втіхи, зраділи ми куди більше радістю Тита, що ви всі заспокоїли його дух.

14 А коли я був перед ним трохи похвалився вами, то я не зазнав сорому. Але, як ми завжди говорили вам правду, так і хвала наша перед Титом виявилась правдивою.

15 Серце його стає до вас ще прихильніше, коли він згадує послух усіх вас і як ви прийняли його з острахом та тремтінням.

16 Радію, що можу на вас покластись у всьому.